

Durmuş Hocaoğlu

Siyâsî Basîrete Dâir

Yeniçağ, “Analiz”., 08 Temmuz 2007, Pazar., s.12
“Analiz” Sıra No: 540; 2007-055; Temmuz-04

YENİÇAĞ

Görünen o ki, eskisi kadar güçlü olmasa da yenilenmiş bir AKP iktidârına doğru gidiyoruz; hem de *rakipleri tarafından ihsan buyurulmuş* bir AKP iktidârına. Nasıl mı? Arzedeyim, kısaca:

Bahara doğru Sayın Erdoğan’ın ve AKP’nin kredisinde ciddî bir düşüş âşikâre müşâhade edilir olmuştı; “reyting” yüzde otuzun altına doğru gidiyordu. Ancak, Cumhurbaşkanlığı mes’elesinin bir krize dönüşme istîdâdı göstermesi de yine aynı zamanlara denk düştü ve bu kriz, mâlûm 367 tartışması ile kronikleşeceğinin sinyalini verdi; derken “E-Darbe” geldi ve herşeyi şirâzesinden çıkardı. Şimdi artık orta yerde bir “darbe” görünüyordu ve bir de “millî irâde” ve kimin hangi safta durduğunu da Ulusalcı Hareket’in Cumhuriyet mitingleri daha bir pekiştirilmiş olarak gösterdi ve derken akabinde Cumhurbaşkanı seçiminin kilitlenmesi ile senaryo büyük ölçüde itmam edilmiş oldu: E-Darbeciler ve Ulusalcılar Sayın Erdoğan’ın ve AKP’nin erimeye yüz tutmuş olan kredisini, dolaylı olarak “millî irâdenin önünü kesmek isteyen jakobenler” rolünde büyük bir muvaffakiyet ile diriltmişlerdi; büyük mâşaallah.

İmdi; iki ihtimâl görüyorum: Ya hepimiz milletçe, topyekûn, esrârengiz mahfillerce hazırlanmış, basit ama sağlam mantıklı ve bütün aktörlerin rollerini gayet mükemmelen icrâ ettiği ustalıklı bir senaryoyu şaşkın bakışlarla seyrettik, veya, Erdoğan ve AKP karşıtı bütün cephenin icrâ ettiği basit bir ideolojik körlükten ve siyâsî okuma nedir bilmezlikten başkası değildi; ama netîce olarak bu milletin başına bir AKP iktidârını daha hediye etmek üzere buldukları için de herhâlde mes’ud ve bahtiyar olsalar gerektir.

Doğrusu siyâsî basîret dediğiniz de ancak bu kadar olur.

★★★

Bu büyük hizmette daha başkalarının da payı var hiç şüphesiz; onlara bilâhare temas edeceğim. Ancak, bugün, bundan sonrasını kısa ve özlü bir “zarûrî” açıklamaya hasredeyim müsâadenizle.

Yeniçağ’da tefrika ettiğim “Dersimiz Milliyetçilik” başlıklı uzun yazı dizisinin yirminci bölümünde [“Felsefe, Bilim ve Milliyetçilik”; 16.04.2007], “*Felsefeyi reddetmek de bir (en azından, ‘bir tür’) felsefedir; nitekim, ‘Felsefe Ne İşe Yarar?’ sorusuna karşılık ‘felsefenin gâvurluğa yaradığını, felsefenin olduğu yerde düşüncenin, düşüncenin olduğu yerde de felsefenin barınamayacağını, bunun için de Müslümanların felsefeden kurtulması gerektiğini’ ileri süren yazarın yaptığının da bir felsefe olması gibi*” dememe karşılık olarak, bahse konu ettiğim bu makalenin [Sait Mermer., “Felsefe

Gâvurluğa Yarar”., *Düşünen Siyaset.*, No: 18, Temmuz 2003, s.87-91] müellifi, *Millî Gazete*'deki köşesinde, 11 Haziran tarihinde dozu kaçmış bir cevap yayınladı. “İş Bildiğiniz Gibi Değil Sayın Durmuş Hocaoğlu” başlıklı yazısından da anlaşılacağı gibi ‘işin aslını’ kendisinin bilâ şekk ü şüphe bildiğine kaanî olan Sayın Mermer, bendenizin mes’eleden bîhaber oluşuma örnek olarak da, Gazzâlî'nin niçin eserinin adını *Meşşâilerin Tutarsızlığı* değil de, *Filozofların Tutarsızlığı* olarak koymayı tercih ettiğini soruyor ve tabîî felsefenin “küfür” olduğu şeklindeki fikrini tekrar ediyor. Belki müsâit bir vasatta, muvâfık bir uslûpla olmak şartıyla, faydalı bir tartışmaya yol açabilecek olan bu sataşmaya - Gazzâlî'nin eserinin adını niçin *Felsefe'nin Tutarsızlığı* değil de, *Filozofların Tutarsızlığı* olarak koymayı tercih ettiğini sormanın dışında - cevap vermeyi düşünmüyorum doğrusu; çünkü vasat hiç müsâit değil. Değil, çünkü, evvelen, *Yeniçağ*'da bu gibi yazılar için uzunca bir müddet kendime perhiz kürü uygulayacağımı taahhüd ettim; sâniyen, kaldı ki bu gibi tartışmaların asıl mekânı dergilerdir ve ben de şu ânda mesâîmi başka bir makaleye hasretmiş bulunuyorum ve sâlisen, böyle polemikçi sofistikasyon uslûbundan da hiç hazzetmem.

Saygıdeğer okuyucularıma not: Gazetemizin internet sitesinde bir müddetten beri devam etmekte olan teknik problemler yüzünden, yazarların e-posta adreslerine ve yazı arşivlerine ulaşmak mümkün olamamaktadır. Bu sebeple, kıymetli kaarîlerime yardımcı olabilmek maksadıyla, e-posta adresimi ve 1984'ten günümüze dek bütün gazete ve dergi yazıları arşivime ulaşabilecekleri şahsî site adresimi vermek istiyorum.

E-Posta: dhocaoglu@gmail.com

Web Sitem: www.durmushocaoglu.com

